

Stoffets Ordning i Udkastet er i sine Hovedtræk overensstemmende med Ordningen i det ældre Forslag.

Første Afsnit indeholder Regler om, hvilke Sager der henhøre under de almindelige Straffedomstole, om den indbyrdes Afgrænsning mellem de forskellige almindelige Straffedomstoles Virkekreds, om Inhabilitet hos Rettens Personer, om Anklagemyndigheden, Paatalen og Sigtedes Forsvar, om Værneting og Straffesagers Forening, om Retsmøder og Retsbøger, om Forkyndelser samt om Rettens Domme, Kendelser og andre Beslutninger.

Andet Afsnit indeholder de almindelige Regler om de Midler, ved hvilke Sandheden i Straffesager skal bringes frem (Vidner, Besigtigelse, Syn og Skøn, Beslaglæggelse, Ransagning, Sigtedes Indkaldelse og Afhørelse), om Anholdelse og Fængsling samt om Beslag paa Sigtedes Formue i Anledning af, at denne har unddraget sig Ansvar, eller for at skaffe Sikkerhed for Omkostninger og Erstatning, saavel som om Forbud mod Foreninger og fremmede Skrifter.

Derefter spaltes Stoffet, idet *trede* til *sjette Afsnit* omhandle Behandlingen af Straffesager, i hvilke Overanklager eller Politimester paatales, medens *syvende Afsnit* omhandler Behandlingen af Straffesager, der paatales af andre offentlige Myndigheder eller af private, samt Behandlingen af borgerlige Krav, der som Accessorier knyttes til en Straffesag.

Af Afsnittene 3—6 omhandler *trede Afsnit* Politiets Efterforskning og Forundersøgelsen ved Retten, *fjerde Afsnit* den videre Behandling af Landsretssager (der atter kan være med eller uden Nævninger), *femte Afsnit* den videre Behandling af Underretssager og *sjette Afsnit* endelig Retsmidler mod trufne Afgørelser, nemlig: Anke (Appel), Kære (Besværing) og Genoptagelse.

Endelig indeholder *ottende Afsnit* Reglerne om Straffedommens Fuldbyrkelse, *niende Afsnit* Reglerne om Omkostninger og Rettergangsboeder i Straffesager og *tiende Afsnit* Reglerne om Lovens Ikrafttræden og de nødvendige Overgangsbestemmelser.

Første Afsnit.

Almindelige Bestemmelser.

Kapitel I.

Lovens Virkekreds.

§ 1.

Ved Afgrænsningen af Lovens saglige Virkekreds rejser der sig straks det vigtige Spørgsmaal, om den store Gruppe af *Straffesager, der ere henviste til privat Forfølgning*, bør inddrages under Straffeprocessloven, eller som hidtil behandles efter Reglerne for den borgerlige Retspleje. Spørgsmaalet har været Genstand for Tvivl i Kommissionen.

For at inddrage disse Sager under Straffeprocessen, saaledes som sket i Forslaget af 1880—81 (se dettes § 1, jvfr. med Afsnit VII, Kapitel II), taler den nærliggende Betragtning, at Straf efter sin Natur kun bør anvendes, hvor det er givet, at den Sigtede er skyldig, men at Sikkerheden i saa Henseende er større, hvor Sagen har været undergivet straffeprocessuel Behandling, end hvor den har været under civilprocessuel Behandling og saaledes i væsentlig Grad undergivet Parternes fri Raadighed.

Naar Kommissionen alligevel har foreslaaet at blive staaende ved den gældende Ordning, er det i Erkendelse af, at et Brud